C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.4r-1162/25 Judecătoria Bălți, sediul Central

Judecător: Natalia Foma

D E C I Z I E
În numele Legii

07 octombrie 2025
mun. Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
Avînd în componenţă:
Preşedintele completului de judecată, judecător Ion Talpa
Judecătorii Ecaterina Arseni, Cristina Prisacari

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul administratorului Lombard „Blago Group” SRL, Mija Florentin declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 06 iunie 2025, adoptată în cauza contravențională în privința Lombard „Blago Group” SRL în baza art. 364 alin. (1) Cod Contravențional,

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La data de 26.11.2024, de către agentul constatator din cadrul Primăriei mun. Bălți, specialist principal al Secției Publicitate, Mihailova Irina, în privința SRL„Lombard Blago Group” a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenția prevăzută de art. 364 alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul că *la data de 16.10.2024 s-a constatat, că pe fațada clădirii amplasarea a 3 dispozitive publicitare și publicitatea exterioară pe sticlă care aparțin SRL„Lombard Blago Group”*, *fără permisiunea APL, încălcând art. 32 alin. (2) a Legii nr.62 din 17.03.2022, cu privire la publicitate.*

Prin hotărârea de aplicare a sancțiunii contravenționale din 22.01.2025, Comisia Administrativă pe lîngă Primăria mun. Bălți, a recunoscut vinovat persoana juridică „Lombard Blago Group” SRL” de comiterea contravenției prevăzută la art. 364 alin. (1) Cod contravențional, și s-a aplicat sancțiune sub formă de amendă în mărime de 120 unități convenționale, echivalentul a 6000 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție din 26.11.2024 și hotărârea de aplicare a sancțiunii contravenționale din 22.01.2025, la data de 17.02.2025, avocatul Ion Lunca în interesele Lombard „Blago Group” SRL a depus în instanța de judecată, contestație prin care a solicitat anularea hotărârii din 22.01.2025 cu privire la aplicarea sancţiunii contravenţionale emisă în cadrul dosarului contravenţional nr. 120 şi procesul-verbal cu privire la contravenţie Seria PR nr. 000856 din 06.11.2024 și dispunerea încetării procesului contravenţional în privinţa Lombard „Blago Group" SRL în conformitate cu prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional al Republicii Moldova.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 06 iunie 2025, s-a respins contestația depusă de „Lombard Blago Group” SRL, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria nr. PR 000856 din 06.11.2024 şi a deciziei de sancţionare prin care „Lombard Blago Group” SRL a fost supusă răspunderii contravenţionale conform art. 364 alin. (1) Cod contravenţional.

În termen, legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe a fost contestată cu recurs de către administratorul Lombard „Blago Group” SRL, Mija Florentin prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii instanței de fond cu adoptarea ueni noi hotărâri prin care a anula hotărârea din 22.01.2025 cu privire la aplicarea sancţiunii contravenţionale emisă în cadrul dosarului contravenţional nr. 120 şi procesul-verbal cu privire la contravenţie Seria PR nr. 000856 din 06.11.2024 și dispunerea încetării procesului contravenţional în privinţa Lombard „Blago Group" SRL în conformitate cu prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional al Republicii Moldova.

În motivarea recursului, a invocat următoarele considerente:

-hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia ori motivarea soluţiei contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărîrii redactate nu corespunde dispozitivului pronunţat după deliberare (art. 466 lit. d) Cod contravenţional al RM);

-hotărârea pronunţată de Judecătoria Bălţi la 06.06.2025 este viciată din perspectiva insuficienţei motivării şi a lipsei unui raţionament juridic coerent care să justifice în mod clar şi obiectiv soluţia de respingere a contestaţiei. În mod esenţial, instanţa s-a limitat la reproducerea pe larg a poziţiei autorităţilor şi a constatărilor agentului constatator, fără a răspunde punctual şi fundamentat la apărările contravenientului, astfel cum acestea au fost formulate în contestaţie;

-prima carenţă majoră de motivare constă în faptul că instanţa a omis să analizeze, în mod serios şi efectiv, temeiul juridic invocat de contravenient privind aprobarea tacită a cererilor de autorizare a publicităţii exterioare. Contrar susţinerilor petentului, bazate pe art. 32 alin. (5) din Legea nr. 62/2022 cu privire la publicitate, instanţa nu a efectuat nici o analiză cu privire la momentul depunerii cererilor de autorizare, lipsa răspunsului autorităţii publice locale şi efectele

juridice ale acestui fapt. Aşadar, deşi se invocă o normă clară de drept material care instituie aprobarea tacită ca formă de autorizare legală, instanţa ignoră cu desăvârşire aplicabilitatea acesteia, omiţând complet să o menţioneze sau să o respingă cu argumente juridice. Aceasta relevă o motivare incompletă, întrucât o chestiune centrală a apărării nu este nici măcar discutată;

-a doua lacună se referă la procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 16.10.2024, despre care contravenientul a susţinut că a fost întocmit cu încălcarea dreptului la apărare. În mod concret, petentul a arătat că nu a fost informat despre efectuarea cercetării, ceea ce i-a restrâns dreptul de a participa la întocmirea procesului-verbal şi de a formula obiecţii. Deşi aceste critici au un caracter substanţial şi sunt susţinute prin norme exprese din Codul contravenţional (art. 384 alin. (2) lit. e), o), art. 426), instanţa nu le combate în mod concret. Singura menţiune a instanţei este că procesul-verbal a fost întocmit corect, fără a examina detaliile legate de desfăşurarea cercetării la faţa locului sau de respectarea garanţiilor procesuale. În lipsa unui raţionament propriu pe aceste aspecte, hotărârea se rezumă la o simplă validare a susţinerilor agentului constatator, fără analiză contradictorie sau independentă;

-în continuare, instanţa nu răspunde sub nici o formă la argumentul privind prezumţia de nevinovăţie a contravenientului şi răsturnarea sarcinii probei. Această apărare invocată explicit în contestaţie, în baza art. 375 din Codul contravenţional şi art. 6 CEDO, atrage o obligaţie a instanţei de a arăta în ce mod au fost respectate garanţiile procesuale şi cum a fost stabilită vinovăţia petentului dincolo de orice dubiu rezonabil. în speţă, instanţa nu doar că omite să răspundă acestor critici, ci invocă pur şi simplu existenţa unui „proces-verbal completat corect” şi a unei „fotografi anexate”, fără a analiza valoarea probatorie efectivă a acestor mijloace în contextul lipsei de participare a contravenientului la cercetare;

-mai mult, hotărârea contrazice propriul dispozitiv prin aceea că motivele invocate pentru respingerea contestaţiei nu permit instanţei să tragă concluzia că vinovăţia contravenientului a fost „integral dovedită”. Nu se indică explicit în ce constă intenţia contravenientului, cum se deduce forma de vinovăţie reţinută şi cum anume se aplică prevederile art. 364 alin. (1) în raport cu situaţia de fapt concretă (depunerea cererilor de autorizare anterior întocmirii procesului-verbal). Simpla afirmare a existenţei faptului contravenţional, fără demonstrarea întrunirii tuturor elementelor constitutive, inclusiv sub aspectul vinovăţiei, contravine chiar exigenţelor art. 8 alin. (2) şi art. 5 alin (1) Cod contravenţional;

-prin urmare, este evident că motivarea soluţiei nu corespunde rigorilor unei hotărâri legale şi echitabile, iar lipsa unei examinări efective a tuturor argumentelor contravenientului echivalează cu o negare a dreptului la un proces echitabil;

-nu există faptul contravenţiei (art. 441 lit. a) Cod contravenţional al RM); nu au fost întrunite elementele constitutive ale contravenţiei (art. 466 lit. e) Cod contravenţional RM);

-hotărârea instanţei de fond este afectată de o gravă eroare de drept, întrucât aceasta a reţinut existenţa unei fapte contravenţionale fără a analiza şi constata întrunirea tuturor elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute la art. 364 alin. (1) din Codul contravenţional. În lipsa acestei analize, nu poate fi angajată răspunderea contravenţională, întrucât textul legal impune în mod obligatoriu existenţa cumulativă a următoarelor elemente: (1) fapta ilicită- amplasarea publicităţii exterioare fără permisiunea APL; (2) vinovăţia - sub formă de intenţie sau imprudenţă; (3) subiectul - o persoană juridică în cazul de faţă; şi (4) obiectul - regimul juridic al amplasării publicităţii exterioare, reglementat de Legea nr. 62/2022;

-primul motiv pentru care nu poate fi reţinută fapta contravenţională constă în lipsa caracterului ilicit al faptei. Din materialele dosarului şi din susţinerile contravenientului rezultă că, anterior datei întocmirii procesului-verbal (06.11.2024), au fost depuse la autoritatea locală două cereri însoţite de paşapoartele dispozitivelor publicitare, exact în conformitate cu cerinţele art. 32 alin. (2) din Legea nr. 62/2022. Or, până la acea dată, autoritatea nu a furnizat niciun răspuns la aceste cereri. în mod expres, art. 32 alin. (5) din aceeaşi lege stipulează că în lipsa unui răspuns în termenul prevăzut la alin. (4) lit. e), se consideră că există aprobare tacită, iar solicitantul are dreptul să amplaseze dispozitivul publicitar;

-această normă are un caracter imperativ şi produce efecte directe: aprobarea tacită echivalează cu existenţa permisiunii legale de amplasare, ceea ce înlătură caracterul ilicit al faptei şi exclude posibilitatea aplicării unei sancţiuni contravenţionale. Aşadar, în momentul constatării presupusei contravenţii, nu mai exista o încălcare a legii, ci dimpotrivă, o autorizaţie legală prezumată, în temeiul aprobării tacite. Instanţa de fond ignoră complet acest temei de drept, deşi este central în apărarea contravenientului;

-în al doilea rând, lipseşte vinovăţia, element esenţial pentru tragerea la răspundere contravenţională. Conform art. 8 alin. (2) Cod contravenţional, fapta trebuie să fie săvârşită cu intenţie sau din imprudenţă. Instanţa nu stabileşte nicio formă a vinovăţiei, nici sub aspect subiectiv (voinţă, cunoaştere), nici obiectiv (comportament concret). Nu se explică în ce constă intenţia contravenientului de a ignora legislaţia, mai ales în condiţiile în care acesta a depus cereri pentru autorizare, fapt incompatibil cu intenţia de a comite o contravenţie;

-mai mult, prin necercetarea acestor cereri şi lipsa unei reacţii din partea APL, autoritatea însăşi a generat incertitudine juridică, iar ulterior a sancţionat o pretinsă

încălcare născută chiar din inacţiunea proprie. Acest comportament nu poate fi transformat în vinovăţie a contravenientului;

-în al treilea rând, instanţa nu analizează nici dacă fapta reţinută corespunde exact faptelor descrise de agentul constatator, adică nu verifică dacă însuşi obiectul sancţiunii este cel real: lipsa permisiunii în sensul Legii nr. 62/2022 versus existenţa cererii nesoluţionate. Totodată, instanţa se sprijină pe un proces-verbal de cercetare întocmit în absenţa contravenientului, fără indicarea exactă a locului faptei şi fără alte probe obiective. Această lipsă de probatoriu complex şi contradictorial anulează însăşi validitatea constatării faptei;

-având în vedere toate cele expuse, se impune constatarea faptului că hotărârea instanţei de fond este afectată de erori evidente de drept, care viciază atât legalitatea, cât şi temeinicia acesteia. Pe de o parte, hotărârea nu cuprinde o motivare coerentă şi efectivă în susţinerea soluţiei dispuse, contrar cerinţelor impuse de art. 466 lit. d) Cod contravenţional, iar pe de altă parte, aceasta reţine în mod nejustificat existenţa unei contravenţii care, în realitate, nu este dovedită nici sub aspect factual, nici sub aspect juridic, fiind astfel incidente prevederile art. 441 lit. a) şi art. 466 lit. e) din acelaşi cod;

-instanţa nu a analizat cu atenţie circumstanţele esenţiale ale cauzei, a ignorat existenţa cererilor de autorizare depuse anterior întocmirii procesului-verbal şi nu a reţinut incidenţa instituţiei aprobării tacite, reglementată expres de Legea nr. 62/2022. De asemenea, nu a fost stabilită în nici un moment vinovăţia contravenientului - condiţie imperativă pentru antrenarea răspunderii contravenţionale.

Conform alin. (2) al art. 471 Cod contravențional, *instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă pînă la data examinării recursului, părțile nu au depus careva referințe.

Cercetând recursul în raport cu materialele prezentate, cu argumentele aduse, cu prevederile legii, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi respins ca fiind nefondat.

Concluzia instanţei de recurs rezultă din prevederile art. 473 alin. (1) pct. (1) lit. c) Cod Contravenţional al RM, potrivit căruia se indică, că *după examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) respinge recursul şi menţine hotărârea atacată dacă recursul: c) este nefondat.*

Colegiul penal reţine că instanţa de fond just a concluzionat referitor la respingerea contestației depuse de„Lombard Blago Group” SRL, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria nr. PR 000856 din 06.11.2024 şi

a hotărârii de sancţionare prin care „Lombard Blago Group” SRL a fost supusă răspunderii contravenţionale conform art. 364 alin. (1) Cod contravenţional.

Colegiul penal reţine că la examinarea cauzei, instanţa de fond a dat o apreciere justă circumstanțelor constatate și probelor prezentate, respectiv, a ţinut cont în deplină măsură de normele de drept prevăzute de Codul Contravenţional şi a adoptat o hotărâre întemeiată, astfel lipsind temeiuri de casare a hotărârii contestate.

Instanţa de fond, la judecarea contestaţiei corect a ţinut cont de toate aspectele importante pentru soluţionarea justă a cauzei, de caracterul veridic al contravenţiei imputate, just ajungând la concluzia privind respingerea contestației.

Subsecvent, Colegiul penal indică că potrivit art. 5 alin. (1) Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională.

Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) Cod contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare

Art. 442 al. (1) Cod Contravențional stipulează: procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Reieșind din normele legale expuse, Colegiul penal consideră neargumentată afirmația invocată în recurs referitor la faptul că nu există probe care ar demonstra existenţa componenţei de contravenţie în faptele Lombard „Blago Group” SRL în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 364 alin. (1) Cod Contravențional, or, din materialele cauzei contravenționale rezultă cu certitudine încălcarea de către Lombard „Blago Group” SRL a prevederilor art. 32 alin. (2) Legii nr.62 din 17.03.2022 cu privire la publicitate, care s-au constatat cu certitudine prin actele întocmite de agentul constatator şi care au stat la baza întocmirii procesului-verbal

cu privire la contravenţia prevăzută de art. 364 alin. (1) Cod Contravențional şi adoptării hotărârii de aplicare a sancțiunii contravenționale.

Argumentele invocate în recurs sunt contradictorii circumstanţelor şi împrejurărilor de fapt stabilite de către instanţa de fond pe parcursul judecării cauzei.

Colegiul penal consideră neîntemeiate afirmațiile invocate de recurent precum că instanța nu a luat în considerare aprobarea tacită a cererilor de autorizare a publicităţii exterioare, or, contrar susţinerilor petentului, bazate pe art. 32 alin. (5) din Legea nr. 62/2022 cu privire la publicitate, instanţa nu a efectuat nici o analiză cu privire la momentul depunerii cererilor de autorizare, lipsa răspunsului autorităţii publice locale şi efectele juridice ale acestui fapt.

În baza art. 32 al Legii citate, (1) în cazul dispozitivelor publicitare fixe, autorizația pentru dispozitiv publicitar se eliberează de către: a) autoritatea administrației publice locale, cu excepția cazului prevăzut la lit. b); b) autoritatea emitentă prevăzută de Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activităţii de întreprinzător, în cazul în care dispozitivul publicitar fix urmează a fi amplasat și exploatat în zona de protecție a drumurilor publice din extravilanul localităților. (2) Pentru amplasarea şi exploatarea fiecărui dispozitiv publicitar fix, solicitantul depune o cerere, însoțită de pașaportul dispozitivului publicitar fix, la autoritatea prevăzută la alin. (1)

În acest aspect, Colegiul penal indică, că nr. 62/2022 cu privire la publicitate conform art. 34 alin. (2) a legii *dispozitivul publicitar fix poate fi amplasat doar după eliberarea autorizației pentru dispozitiv publicitar*, cu excepția cazului prevăzut la art. 32 alin. (11) care prevede că reconstrucția sau înlocuirea dispozitivului publicitar fix nu necesită eliberarea unei noi autorizații pentru dispozitiv publicitar în cazul în care: a) dispozitivul publicitar reconstruit sau cel înlocuit se plasează în locul indicat în autorizația în vigoare; b) se păstrează suprafața de afișaj a dispozitivului publicitar reconstruit sau înlocuit.

Reieșind din prevederile normelor citate, se constată caracterul obligatoriu al Lombard „Blago Group” SRL ca pentru a amplasa dispozitiv publicitar să dețină autorizația respectivă a administrației publice locale, indiferent de faptul dacă deține justificat și legal bunul imobil pe care se preconizează amplasarea publicității.

Respectiv, de către agentul constatator s-a constatat cu certitudine că *la data de 16.10.2024 s-a constatat, că pe fațada clădirii amplasarea a 3 dispozitive publicitare și publicitatea exterioară pe sticlă care aparțin SRL„Lombard Blago Group”*, *fără permisiunea APL, încălcând art. 32 alin. (2) a Legii nr.62 din 17.03.2022, cu privire la publicitate.*

Astfel, agentul constatator a stabilit că, pe fațada clădirii de pe strada Ștefan cel Mare și Sfînt 2/6 din municipiului Bălți, ce aparține „Lombard Blago Group”

SRL, sunt amplasate trei dispozitive publicitare: un dispozitiv publicitar de tip „firmă” cu inscripția „Blago Lombard Credite Magazin”, două dispozitive publicitare de tip „panou digital” cu inscripția „Curs valutar”, precum și publicitate exterioară pe vitralii, fără permisiunea autorității administrației publice locale (APL), astfel fiind stabilit cu certitudine faptul ignorării totale de către „Lombard Blago Group” SRL a legislației în domeniu publicității – conform procesului – verbal de cercetare la fața locului din 16.10.2024, cu fototabelul anexat.

În context, Colegiul penal indică, că este neargumentată afirmația recurentului în ce privește faptul, că din materialele dosarului şi din susţinerile contravenientului rezultă că, anterior datei întocmirii procesului-verbal (06.11.2024), au fost depuse la autoritatea locală două cereri însoţite de paşapoartele dispozitivelor publicitare, exact în conformitate cu cerinţele art. 32 alin. (2) din Legea nr. 62/2022. Or, până la acea dată, autoritatea nu a furnizat niciun răspuns la aceste cereri. în mod expres, art. 32 alin. (5) din aceeaşi lege stipulează că în lipsa unui răspuns în termenul prevăzut la alin. (4) lit. e), se consideră că există aprobare tacită, iar solicitantul are dreptul să amplaseze dispozitivul publicitar.

Este total declarativă și afirmația recurentului precum că, petentul nu a fost informat despre efectuarea cercetării, ceea ce i-a restrâns dreptul de a participa la întocmirea procesului-verbal şi de a formula obiecţii, or acțiunea procesuală a avut loc în conformitate cu rigorile procesuale, iar chiar și ulterior întocmirii poziția că nu este de acord cu această acțiune urmare a efectuării căreia pentru stabilirea tuturor circumstanțelor și clarificării stării de drept și de fapt referitor la amplasarea publicității exterioare fără permisiunea autorității administrației publice locale (APL), de cagentul constatator, a fost citat „Lombard Blago Group” SRL, citația care a fost recepționată la data de 18.10.2024, dată la care Lombard Blago Group” SRL nu s-a prezentat.

Colegiul penal conchide justă soluția instanței de fond, în urma verificării materialelor prezentate și consideră că recursul depus este declarativ care indică situația conform propriei relatări, obiecții motivate referitor la netemeinicia hotărârii instanţei de fond nefiind invocate, la fel nefiind invocate probe în susținerea constatărilor sale, iar afirmațiile indicate în recurs nu corespund cu faptele stabilite de către instanța de judecată.

Colegiul penal consideră nefondate argumentele aduse în recurs de recurent precum că consideră hotărârea nefondată cu referire la prevederile Codului Contravențional, deoarece sunt declarative în circumstanțele stabilite pe caz, nefiind stabilită încălcarea prevederilor menționate.

Respectiv, constatând motivarea instanței a fi una plauzibilă, Colegiul o preia în tot și o însușește, ceea ce este în corespundere cu jurisprudenţa CtEDO în cauza Albert vs.România din 16.02.2010, potrivit căreia, instanțele naționale deși au

obligația să-și motiveze deciziile, acest fapt totuși nu impune acordarea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), pentru respectarea caracterului echitabil a procesului, fiind necesar ca instanţa internă, fie prin însuşirea motivelor furnizate de o instanţă inferioară, fie prin alt mod, să examineze chestiunile esenţiale supuse atenţiei sale.

Din cele enunţate mai sus, Colegiul penal indică faptul că la examinarea contestației, instanţa de fond a ţinut cont de normele de drept, prevăzute de Codul Contravenţional, a adoptat o hotărâre întemeiată, din ce considerente, recursul declarat urmează a fi respins, iar hotărârea instanţei de fond urmează a fi menţinută fără modificări.

În conformitate cu art. 473 alin. (1) p. 1) lit. c) Cod contravențional, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul administratorului Lombard „Blago Group” SRL, Mija Florentin declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 06 iunie 2025, adoptată în cauza contravențională în privința Lombard „Blago Group” SRL baza art. 364 alin. (1) Cod Contravențional, se respinge ca nefondat, hotărâre care se menţine fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecător Ion Talpa

Judecătorii Ecaterina Arseni

Cristina Prisacari